

Susana Paz

Que tot s'acabés

DVD

Refugi a Sant Domènec

Que tot s'acabés. Un tot que implicava una guerra però una i mil vides. Aquesta frase, *que s'acabés*, és una de les més repetides pels protagonistes del documental **Entre el soroll i el silenci** –per saber-ne més, www.guia-manresa.com/bombardeigs-, que dimarts es va estrenar a l'auditori de Fundació Caixa Manresa. El final de la guerra. Era el que tothom desitjava. Manresa havia estat cruelment i innecessàriament bombardejada el 21 de desembre del 1938 i el 19 de gener del 1939 per l'aviació franquista i hi va haver, com a mínim, trenta-cinc persones, amb noms i cognoms, amb pares i mares, germans i germanes, dones i homes, que van morir sense raó (si el terror pel terror té alguna raó). El 24 de gener del 1939 els nacionals van entrar a la capital del Bages, i una gran part de la població ho va viure, senzillament i sense lectures polítiques pel mig, com l'acabament d'un malson. Potser algú intuïa que el que vindria seria la negror d'un llarguíssim túnel sense escletxes, segur, però el gros de la població ho va viure com el final i, sobretot, com l'inici de la tornada a la normalitat. A casa. Un alliberament, sí. Encara que, com va explicar intel·ligentment Josep Tomàs Cabot, no sigui políticament correcte dir-ho així. Però el valor de treballs com aquest documental que signen Laura Casaponsa, Jorge Caballero, Pere Gasol i Joaquim Aloy és, precisament, situar uns fets en el seu context concret per ser capaç, amb la perspectiva del pas del temps, sobretot, d'explicar-los. Bombes per terroritzar els ja vençuts i uns familiars de les víctimes oblidats per tothom. L'oblit es torna memòria quan es recupera. No deixem de fer-ho.